

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou v právní věci žalobce **R. D.**, narozeného, toho času, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 15. 9. 2016, č. j. 780 515 3796/46091-KRM,

t a k t o :

I. Žaloba **s e z a m í t á .**

II. Žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou žalobou žalobce napadal rozhodnutí žalované vydané dne 15. 9. 2016, č. j. 780 515 3796/46091-KRM, kdy žalovaná rozhodla tak, že námitky žalobce proti rozhodnutí ČSSZ ze dne 4. 8. 2016 se zamítají a toto rozhodnutí se potvrzuje.

Pokud jde o rozhodnutí žalované ze 4. 8. 2016, tímto rozhodnutím žalovaná zamítla žádost žalobce o invalidní důchod pro nesplnění podmínek § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, neboť podle posudku OSSZ Jičín ze dne 11. 7. 2016 není žalobce invalidní. Podle tohoto posudku poklesla u žalobce z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jeho pracovní schopnost o 25%.

S tímto rozhodnutím žalobce nesouhlasil, měl za to, že jeho zdravotní stav nebyl řádně posouzen a zhodnocen, když o invalidní důchod žádal z důvodu hluchoty. Posouzení svého zdravotního stavu považoval za povrchní, když posudkový lékař vycházel pouze

z dokumentů – zdravotní dokumentace dříve ošetřujících lékařů, přičemž se neopírali o nové vyšetření specialistů. Zdůrazňoval tedy, že nemůže souhlasit s posouzením svého zdravotního stavu proto, že nebylo provedeno nové vyšetření lékařů – specialistů, a že k novým podkladům nebylo vůbec přihlíženo.

Žalovaná v písemném vyjádření k žalobě uvedla, že v předmětné věci se jedná o dávku podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem a v případě, kdy žalovaná rozhoduje o nároku na plný nebo částečný invalidní důchod (do 31. 12. 2009), o nároku na invalidní důchod I. stupně, II. nebo III. stupně (od 1. 1. 2010) a o datu vzniku invalidity, je rozhodnutí závislé především na odborném lékařském posouzení. Žalovaná je přesvědčena, že posudky vypracované lékařem OSSZ Jičín ze dne 11. 7. 2016 a lékařem pracoviště ČSSZ Hradec Králové, oddělení lékařské posudkové služby, ze dne 12. 9. 2016 byl plně posouzen a zjištěn zdravotní stav žalobce. Oba posudky považuje žalovaná za objektivní. Ve věci pak odkázala na podrobné odůvodnění napadeného rozhodnutí a s ohledem na námitky žalobce navrhovala důkaz posudkem příslušné posudkové komise MPSV ČR ve smyslu ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Za současného stavu věci nezbyvá, jak uvedla, než setrvat na svém rozhodnutí ze dne 15. 9. 2016 a navrhnout žalobu zamítnout.

Pokud jde o napadené rozhodnutí z 15. 9. 2016, z jeho odůvodnění vyplývá, že ČSSZ v námitkovém řízení nechala znovu posoudit zdravotní stav a schopnost soustavné výdělečné činnosti žalobce, když byl vypracován nový posudek o invaliditě ČSSZ dne 12. 9. 2016 a bylo zjištěno, že účastník řízení není invalidním dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Míra poklesu jeho pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byla uvedeným posudkem o invaliditě určena ve výši 30%. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu účastníka řízení s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole VIII., oddílu A, položce 1 (oboustranná praktická hluchota), přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, ve znění pozdějších předpisů, pro které se stanovuje procentní míra poklesu pracovní schopnosti ve výši 40%. Vzhledem k tomu, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav má jen nepodstatný vliv na schopnost pojištěnce využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti a na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti, je pokles pracovní schopnosti pojištěnce menší, než odpovídá dolní hranici míry poklesu pracovní schopnosti a snižuje se proto podle § 4 odst. 1 citované vyhlášky tato dolní hranice o 10 procentních bodů, celkem činí 30%. K námitce účastníka řízení pak žalovaná uvedla, že rozhodující příčinou jeho dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je hypacusis mixta bilateralis gravis, používá sluchadlo s dobrým efektem. ČSSZ pak v posudku uvedla, že přestože lékař ČSSZ zařadil rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu účastníka řízení dle kapitoly VIII., oddílu A, položky 1, přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, ve znění pozdějších předpisů se stanovenou mírou poklesu pracovní schopnosti ve výši 30%, tj. rozdílně oproti posouzení zdravotního stavu na OSSZ Jičín dne 11. 7. 2016, kde byla rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu zařazena dle kapitoly VIII., oddílu A, položky 5a, přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., se stanovou mírou poklesu pracovní schopnosti ve výši 25%, je posudkový závěr stejný – tj. nejedná se o žádný stupeň invalidity.

S ohledem na podanou žalobu žalobce, v rámci soudního řízení, nechal soud znovu posoudit zdravotní stav a schopnost soustavné výdělečné činnosti žalobce, a to Posudkovou

komisí Ministerstva práce a sociálních věcí ČR, kdy tato vypracovala posudek dne 25. 5. 2017. Posudková komise jednala ve správném složení, tedy složení, které ukládá zákon, když předsedkyní posudkové komise byla posudková lékařka a další – přísedící lékařkou byla lékařka pracující v oboru otorinolaryngologie.

Posudková komise pro prostudování všech lékařských nálezů, které v posudku uvedla, v posudkovém zhodnocení a v posudkovém závěru uvedla následující. V případě žalobce se jedná o muže ve věku 39 let, aktuálně ve výkonu trestu. Posuzovaný náhle v lednu 2016 přestal slyšet na obě uši. Dle ORL vyšetření z 15. 2. 2016 diagnostikována těžká oboustranná nedoslýchavost. Podle ORL vyšetření z 8. 6. 2016 komunikace bez sluchadel je možná, ale obtížná, objektivní otoskopický nález je zcela v normě (zvukovody volné, bubínky šedé, klidné, pharynx čistý), vyzkoušeno sluchadlo vlevo s efektem. Na audiometru je ale nález oboustranné hluchoty, což je v rozporu s objektivním nálezem při ORL vyšetření z června 2016. K tomuto PK MPSV konstatuje, že audiometrické vyšetření je vyšetření subjektivní a ovlivnitelné vůlí posuzovaného. V souhlasu s tímto též ORL lékař při svém vyšetření hodnotí postižení jako těžkou nedoslýchavost nikoli jako praktickou či úplnou hluchotu (i přes nález na audiogramu). Další choroby jsou bez vlivu na pokles pracovní schopnosti posuzovaného muže. Chronická virová hepatitida je jen velmi lehkého stupně, prakticky bez poruchy jaterních funkcí. Na echokardiogramu srdce je zcela normální nález.

Na základě prostudované zdravotní dokumentace došla PK MPSV k závěru, že k datu vydání napadeného rozhodnutí ČSSZ šlo u posuzovaného o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, u něhož rozhodující příčinou byla oboustranná těžká nedoslýchavost s dobrými komunikačními schopnostmi při použití naslouchadla vlevo.

Procentní míru poklesu pracovní schopnosti PK hodnotí dle přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., ve znění platném v době vydání napadeného a to tak, že ho zařazuje do kapitoly VIII., oddíl A, položka 5a - 25%.

U posuzovaného nejsou přítomna další závažná zdravotní postižení, která by vedla k navýšení horní hranice procentní míry poklesu pracovní schopnosti. Nepříznivý zdravotní stav nedoslýchavosti nemá u posuzovaného muže vliv na schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti či na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti či na schopnost rekvalifikace; z tohoto důvodu PK MPSV nenavýšuje horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti.

Míru poklesu pracovní schopnosti nelze hodnotit podle kapitoly VIII., oddíl A, položka 5b - neboť za použití sluchadla nejsou omezeny komunikační schopnosti posuzovaného muže. Míru poklesu pracovní schopnosti nelze hodnotit ani podle kapitoly VIII., oddíl A, položka 1 - oboustranná praktická hluchota, neboť hladina porozumění se sluchadlem je vyšší než zde uváděných 10 - 15%. V tomto se PK MPSV rozchází s posudkem lékaře ČSSZ v námitkovém řízení ze dne 12. 9. 2016.

V posudkovém závěru pak posudková komise uvedla, že k datu vydání napadeného rozhodnutí nebyl posuzovaný invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb., neboť nedošlo k poklesu pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%.

Posouzení věci krajským soudem.

Žaloba není důvodná.

Podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. v platném znění pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35%.

Z posudku PK MPSV ČR, pracoviště v Brně ze dne 25. 5. 2017 vyplynulo, že pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí byl 25%, nedosahoval tedy stanovených 35% pro vznik invalidity.

Posudek PK MPSV ČR ze dne 25. 5. 2015 soud pokládá za posudek celistvý, posudek přesvědčivý, neboť ho vypracovala posudková komise, která zasedala ve správném složení a vycházela ze všech dostupných aktuálních zpráv o zdravotním stavu posuzovaného.

Takovýto posudek tedy mohla vzít žalovaná za podklad svého rozhodnutí. Soud tedy dospěl k závěru, že žaloba žalobce důvodná není, a proto ji dle § 78 odst. 7 soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) zamítl.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1, 2 s.ř.s.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 4. října 2017

JUDr. Jana Kubenová, v.r.
samosoudkyně